

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Præstantia Gratiae Dei & Felicitate Hominis eâ donati Considerationes XXXVII.

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1657

VI. Gratiam esse præstantiorem toto mundo, & ipsâ etiam animâ hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46645)

sitioni parem, ad modum ideæ & providentiæ Dei. Verè itaque lumen est adumbratio Gratiæ: & Gratia quovis lumine pulchrior.

CONSIDERATIO VI.

Gratiam esse præstantiorem toto mundo, & ipsâ etiam animâ hominis.

I. **M**iserationes eius super omnia opera eius. Ps. 144. Præcipua miserationum Domini Gratia est: hæc excedit omnia opera eius. Ita S. Augustinus tract. 72. in Ioan. affirmare non dubitat: cùm quis ex peccato venit ad Gratiam, *Prorsus, inquit, hoc maius esse dixerim, quàm est calum, & terra, & quæcunque cernuntur in calo, & in terra.* Quid dicit hic Vertex Theologorum? nunquid eius beneficij, quod ipse consecutus erat, æstimatio fecit, vt supra verum augeret? quid existimas Angelice Doctor de hoc pronunciatum?

CONSIDERATIO VI. 41

to? num Theologicae amussi consen-
 tit? Nihil dissentit S. Thomas, sed ar-
 gumento confirmat in I. 2. q. 113. a. 9.
*Maius opus est iustificatio impij, quae ter-
 minatur ad bonum aeternum Diuinae parti-
 cipationis; quam creatio caeli & terra, quae
 terminatur ad bonum naturae mutabilis. Et
 rursus; Bonum Gratiae unius maius est,
 quam bonum naturae totius uniuersi.* An for-
 tē S. Bonaventura aliam opinionem se-
 cutus est? non est secutus, quia in 2. dist.
 27. a. 1. q. 2. ad 2. fidenter pronunciat,
 Gratiam esse primum, & excellentissi-
 mum inter dona creata. Non ergo affe-
 ctus id expressit Augustino, sed veritas:
 quam & saepius repetiuit, lib. 5. de Trin.
 c. 18. *Nullum, inquit, est isto Dei dono ex-
 cellentius. & l. 2. ad Bonif. c. 6, Dei Gra-
 tia non solum omnia sidera, & omnes cae-
 los, verum etiam omnes Angelos supergre-
 ditur.* Deus immense, quanta opera?
 quanti in tota rerum natura potentiae
 tuae, sapientiae, & bonitatis thesauri? &
 super haec tamen omnia est Gratia?
 Non iam dicam de caelo & terra; quali-
 bus

tibus & quantis operibus? sed de ani-
 mabus, de ordinibus & exercitibus An-
 gelorum. Et hos tamen omnes Gratia
 supergreditur. Num fortè natura tan-
 tum sua, non etiam æstimatione; sicut
 formica naturâ melior est auro, non æ-
 stimatione? Imò & naturâ, & æstima-
 tione præcellit Gratia. *Melior est enim
 Sapientia* (ita Gratiam & Iustitiam vo-
 cat, quòd ea carere sit insipientia) *cun-
 ctis pretiosissimis, & omne desiderabile ei
 non potest comparari. Prou. 8.* Si hoc ita
 est, *Dominator Domine Deus, misericors
 & clemens, patiens & multa miserationis,
 & verax, Exod. 34.* Quid dicemus, qui
 Gratiam tuam ita vilipendimus, pro
 indigna voluptate projicimus, pro pi-
 gritia ac tædio tam obuia eius lucra
 negligimus? Ah, parce nobis, *qui custo-
 dis misericordiam in millia; qui aufers ini-
 quitatem, & scelera, atque peccata, nullus-
 que apud te per se est innocens. Exod. 34.*
 Omnes enim rei sumus huius tantæ in-
 iuriæ in Gratiam tuam, & contume-
 liæ.

II. Quid

II. *Quid enim proderit homini, si lucratur totum mundum, & detrimentum anime sue faciat? Marc. 8.* Detrimentum est sanè, non modò quando perdimus omnem Gratiam Dei, sed etiam quando eius augendæ occasionem amittimus: & maius quidem detrimentum, quàm si mille naues onustas pretiosissimis mercibus; quàm si, lucra totius auri, quod in mundo est; quàm si coronas omnium imperiorum terræ neglexerimus. Et facimus hoc tamen quotidie, facimus omni horâ & momento, facimus ob leuissimas causas: quia piget animum ad Deum leuare; piget Gratia datorem, in Eucharistia præstolantem, salutatum adire: lubet otiosiari, graue ducimus instituta pia seruare, sequi diuinos instinctus, dissimulare molestiâ, premere oculos, frenare curiositatem; & infinita talia virtutis exercitia, momentanea & leuia illa quidem, immensum tamen Gratia pondus adiectura, omittimus. Vt taceam de maioribus illis Gratia fluentis, per Sacramenta, & arduos

arduos virtutum actus, copiosè manantibus; sed heu nimis frequenter vanissimos ob respectus neglectis. Beati autè verèque prudentes, qui omnes actiones suas agunt è norma virtutis, nullam occasionem Gratiaè cumulandaè dimittunt, ac totam vitam suam in eo quæstu traducentes, irridentiù se risum irrident.

III. *Melior est enim vnus timens Deum, quàm mille filij impij. Eccli. 16.* Non ergo tantùm ea dicuntur de excellentia Gratiaè, quæ est in omnibus sanctis hominibus, & Angelis; non de mari Gratiarum, quod æstuat in corde Deiparaè; non de copia, & cumulo maximo; sed de qualibet gutta Gratiaè. Melior est enim vnus timens Deum, qualis est quilibet vnâ Gratiaè micâ donatus, quàm mille impij. Et vniuscuiusque tamen impij anima toto mundo est melior: *Nil est enim, quod animæ possit aequiparari; ne vniversus quidem mundus.* ait S. Chrysost. in 2. Cor. c. 1. Quid ergo tibi mundus? quid diabolus offert, vt hoc tanto bono te priuet? quid appetis tam dulce, tam vtile, tam
glo.

CONSIDERATIO VI. 45

gloriosum, ut praehabeas Gratia? ut no-
his esse in Gratia, quam tanta cum dul-
cedine, tanto studio tui, tanto exornan-
di te desiderio Deus offert & pro sola
voluntate accipiendi largitur. Menti-
tus est satanas, quando Christo promi-
sit se daturum omnia regna mundi, &
gloriam eorum. Dare nec voluit, nec
potuit. Mentitur & tibi, quando, ut
Gratiâ Dei te spoliet, nescio quæ me-
liora promittit. Nec si dare vellet
omnia, melius aliquid posset, quàm sit
unicum granum, aut momentum Gra-
tia. Vide ergo, quanta tibi damnatio
immineat, si tantum bonum non astitimes.

CONSIDERATIO VII.

*Gratiam esse prestantiorem om-
nibus Angelis, & miraculis,
& ipsa beatitudine.*

I. **N**unciare patri meo uniuersam
gloriam meam, dicebat Ioseph
suis fratribus. Genes. 45. E ser-
uo & captiuo, dominus Ægypti factus
erat,